

Foto's op de voorpagina met de klok mee:

- 1) Gebouw van de Hoge Raad in Den Haag
- 2) Paleis van Justitie in 's-Hertogenbosch
- 3) Paleis van Justitie in Den Haag
- 4) Rechtbank Zutphen
- 5) Rechtbank Rotterdam
- 6) De Ridderzaal in Den Haag

Inhoud

Pagina 2
Voorwoord

Pagina 3
Levenssfeer, medische gegevens en dossier

Pagina 9
Omgaan met medische gegevens bij de behandeling van letselschades

Pagina 16
Hof van Discipline 30 november 2009 en de Wet Bescherming Persoonsgegevens

Pagina 21
De Wet Bescherming Persoonsgegevens en nieuwe inzichten

Pagina 26
Omgaan met medische gegevens tussen medisch adviseur en arbeidsdeskundige - 1

juni 2010

Stichting Personenschade

Instituut van Verzekeraars

Privacy: een pyrrusoverwinning? Een special over het inzage-recht van letselschadeslachtoffers

Het PIV-Bulletin is een regelmatig verschijnende uitgave van de Stichting Personenschade Instituut van Verzekeraars. Niets uit deze uitgave mag worden overgenomen zonder uitdrukkelijke toestemming van de redactie.

Redactiesecretaris

Mevrouw J. (Jenny) M. Polman, Stichting PIV
Postbus 93450

2509 AL Den Haag
Telefoon: 070 333 88 73

Telefax: 070 333 88 33

E-mail: j.polman@verzekeraars.nl

Website: www.stichtingpiv.nl

Met medewerking van:

Peter van Steen, tekstschrijver, www.petervansteen.nl

Creatie & realisatie: Artoos Communicatiegroep bv, Rijswijk

De waarheid, de volledige waarheid, en niets dan de waarheid

Voor u ligt een themanummer waarvan de bijdragen de spanning tussen verschillende hoekstenen van ons recht belichten. De bescherming van de privacy enerzijds, het recht op een faire rechtsstrijd en de wederzijdse strijd om informatie anderzijds houden de gemoederen bezig.

In essentie gaat het erom dat partijen in hun rechtsstrijd een informatievoorsprong willen hebben. Dat leidt ertoe dat partijen enerzijds terughoudend zijn met het verstrekken van informatie en anderzijds graag in de kaarten van de ander willen kijken. Van oudsher ging dat om feitelijke, vooral medische informatie waarbij bijvoorbeeld te denken valt aan de patiëntenkaartjurisprudentie, maar dat gebied wordt nu verder uitgebreid.

Claimanten willen nu met de Wet bescherming persoonsgegevens (WBP) in de hand - maar men kan zich afvragen of deze wet ook met dat doel is geschreven - informatie over de interne communicatie van verzekeraars, inclusief medische adviezen en interne juridische afwegingen verkrijgen. De eerste indruk is dat bepalingen uit de WBP niet zozeer worden aangewend om te controleren of er wel zorgvuldig met de persoonsgegevens wordt omgesprongen, als wel om daar processuele voordelen mee te behalen - enerzijds door met een beroep op de privacy in de kaarten van de wederpartij te kijken en anderzijds om het de verdediging moeilijk te maken deskundige advisering te verkrijgen.

Waar de privacybescherming er in principe toe strekt materiële waarborgen tegen het onzorgvuldig omspringen met persoonlijke informatie te verschaffen, wordt deze nu vooral gebruikt om het feitenonderzoek te beïnvloeden en de procespositie te verbeteren.

Het lijkt erop dat het claimante in de zaak 'Zutphen' niet zozeer ging om de feitelijke medische of andere persoonlijke informatie, maar om inzage in de interne en tactische overwegingen en advisering van de verzekeraar. Toegang wordt immers gezocht tot de interne advisering ten aanzien van het gestelde foutieve handelen van de betrokken medici en tot de correspondentie met de advocaat. Het gaat hier dus niet zozeer om de persoonsgegevens zelf, als wel om de interpretatie daarvan en de kennis daarover aan de zijde van de wederpartij. Op zich is dat logisch; bij iedere onderhandeling, iedere strijd en zelfs ieder spel is het interessant om te weten wat de wederpartij denkt, weet, niet weet en welke kaarten hij heeft. Men kan zich wel afvragen of dit nu een doel van de privacybescherming is.

De rituele dans om feitelijke informatie en inzicht in elkaars interne overwegingen heeft uiteindelijk tot doel een betere procespositie te verkrijgen. Waar de basisgedachte toch was dat wat recht is zou moeten volgen uit de feiten en de daaruit voortvloeiende rechten en verplichtingen, gaat het meer en meer om de vraag welke feiten moeten worden gepresenteerd of achtergehouden (waarbij goed voorstelbaar is dat juist de feiten die worden teruggehouden relevant zijn), om de vraag of en in hoeverre inzicht kan worden verkregen in de kaarten van de ander, en ten slotte om het elkaar lastig te maken de voorliggende feiten op waarde te wegen.

Het is geen gegeven dat de door de Rechtbank Zutphen en het Hof van Discipline ingezette ontwikkelingen, waarbij toegang wordt gegeven tot interne afwegingen, en waarbij drempels worden opgeworpen voor het inwinnen van specialistische advisering, vaste jurisprudentie zullen gaan vormen.

Mocht dat wel zo zijn, dan zullen assuradeuren en advocaten hun processen zo inrichten dat aan alle nieuwe inzichten is voldaan, en wel op zodanige wijze dat de mogelijkheid van vrije interne discussie gewaarborgd blijft. Te denken valt daarbij aan het preventief inschrijven van advocaten in het schadebehandelingsproces, het anonimiseren van stukken en/of aan het strikt scheiden van de interne aansprakelijkheids- en de causaliteitsafweging, vooral op het vlak van de algemene en de beroepsaansprakelijkheid, waaronder ook de medische aansprakelijkheid.

Per saldo zal de gemiddelde claimant daar geen voordeel maar eerder nadeel van ondervinden, zo valt te vrezen; waar momenteel het overgrote deel van de letselschades vlot en harmonieus wordt geregeld, ligt een veel formeler en meer sequentieel schaderegelingproces in het verschiet. Of de schaderegeling hierdoor nu gemakkelijker en harmonieuzer gaat worden, is zeer de vraag, los nog van de vraag of de waarheidsvinding gebaat is met de huidige ontwikkelingen.

De PIV Redactieraad